

Nee, hij kwam niet van een 'kouwe kermis thuis', zoals de kop boven dit verhaal zou kunnen doen denken. Hij kwam alleen een al geruime tijd geleden gemaakte afspraak na om eens met iemand te praten als gast in plaats van als gastheer !

Zodoende zat hij bij mij (Marinus !) thuis in een gemakkelijke stoel te praten over zijn leven, over wat hem bezig houdt, deugd doet en wat hem soms tegenstaat.

Ik heb het, zoals u al heeft begrepen, over **Paul van Maanen**, dierenarts in ruste. Nou ja, 'in ruste' ?

Hij is al weer 5 jaren vicevoorzitter van het bestuur van de H. Jozef parochie, waar hij vrijwel elke ochtend even aanwezig is om over een aantal parochiezaken te praten met vele vrijwilligers. Hij vindt zelf dat hij tijd genoeg heeft, maar straks zal blijken dat hij gewoon een druk bezette kerel is.

Even wat persoonlijke gegevens: Paul is in 1930 geboren in Raalte. Hij was de zevende in een gezin van negen kinderen. Paul trouwde in 1960 met Mieke Peters die nog steeds gedeeltelijk actief is als Jeugdarts. Ze hebben samen vier kinderen, in volgorde: Anneke, Paul, Jacqueline en Harm. Twee van hen wonen met hun gezin in het buitenland. Paul en Mieke hebben dertien kleinkinderen die er soms voor zorgen, dat hun grote huis bijna te klein is ! Maar ze zijn te allen tijde van harte welkom hoor. In 1961 kwam het paar naar Cuijk (Graaf Hermanstraat) waar ze zich direct thuis voelden. Het was hier wel van meet of aan hard werken geblazen, vaak ook 's nachts want er waren in die tijd beduidend meer veeboeren dan nu. Ergo: de veearts van vandaag, dierenarts geheten, houdt zich in hoofdzaak bezig met het welzijn van honden, katten, cavia's, konijnen, kippen, kanaries en noem maar op. Ook zinvol werk maar toch ... Paul had, welbeschouwd, mede gezien zijn grote belangstelling voor mensen, wellicht met evenveel succes ook humane geneeskunde kunnen studeren in plaats van diergeneeskunde. Maar. de appel viel niet ver van de boom: zijn vader was dierenarts !

Zoals gezegd: hij is druk- bezet. Tweemaal per maand zit hij aan tafel met de zes leden van het parochiebestuur met wie hij het goed ken vinden. Er is veel werk te doen. Dat geldt voor bijna elk bestuur en zeker ook voor dat van een parochiekerk.

Elk bestuurslid heeft een eigen taak. Het is een vorm van vrijwilligerswerk waarbij mensen niet vaak stilstaan.

Er moeten verslagen worden gemaakt en verzonden. Er moet een administratie worden bijgehouden, financiële overzichten gemaakt en er is sprake van nogal wat correspondentie met het Bisdom, andere parochies, de gemeente en wie en wat al niet.

Wat Paul betreft is er ook nog de maandelijkse uitgave van het Parochieblad van de Jozefkerk waaraan hij zeer veel tijd besteedt. Dat doet hij overigens met veel plezier hoewel er een zekere mate van dwang achter zit. En dat brengt met zich mee dat men de slaaf dreigt te

worden van zijn eigen ambities. Als er dan al eens een kritisch geluidje wordt gehoord, dan kan Paul ietwat geprikkeld reageren. Dat is begrijpelijk. Hij laat wel eens over zich lopen, zoals dat heet, maar beslist niet heen en weer !

Dat Paul in de jaren die nu achter hem liggen ook al heel wat in zijn mars had blijkt wel uit het feit, dat hij jarenlang bestuursvoorzitter van de Cuijkse voetbalclub JvC is geweest. Hij is nu nog erevoorzitter. Ook was hij een zeer lange tijd voorzitter van het bestuur van de Cuijkse schouwburg en enkele jaren van de landelijke rijvereniging 'de Maasruiters' in Cuijk.

Voorts was hij de gedreven leider van de 'Rotary Doctor Bank in the Netherlands', een organisatie die (tand)artsen en medische specialisten, voorzien van de nodige instrumenten en apparaten, uitzond, en nog steeds uitzendt, naar afgelegen en achtergebleven gebieden elders in de wereld, veelal in Afrika, en dan vooral in Kenia.

Als Paul op dit onderwerp verder ingaat dan wordt de clubfauteuil waarop hij zit een echte 'praatstoel'.

Want dat werken voor en met de Rotary houdt hem, en ook zijn vrouw, nog steeds zeer bezig.

Even uitleggen: De Rotary is een Internationale organisatie van onder meer zakenlieden en vrije beroeps beoefenaren (zoals artsen etc.), die zich bezig houden met hulpverlening aan mensen in nood, waar ook ter wereld. Daarnaast doen ze nog vele andere en leuke dingen.

Als van Maanen hierover begint dan raakt hij bijna niet uitgepraat. Dan weet hij zijn gehoor ook bijzonder te boeien. Zoals hij dat ook een enkele keer kan (en mag) doen vanaf het altaar in de Kerk wanneer hij de vele mensen die zich belangeloos inzetten voor allerlei werk voor of in de Kerk (de 'Vrijwilligers') toespreekt. Dan is hij een predikant en 'unne goeie' zoals ik eens iemand hoorde zeggen.

Ja, de Jozefkerk heeft zijn hart gestolen, dat moge duidelijk zijn. Daar brengt hij dan ook wekelijks vele uren door.

Wij hadden voor dit gesprek ruim twee uren uitgetrokken, maar we kwamen, dat zal niemand verbazen, nogal wat tijd te kort. Samen 'bewandelden' we dan ook vele wegen en kwamen daarbij zoveel interessante zijwegen tegen, dat ...eh---ja, wij nog eens samen koffie gaan drinken !

Paul van Maanen, een 'Kei' van een kerel. Weliswaar ietwat gekrompen maar nog steeds een 'Groot' man. Een dadenman, vasthoudend, principieel, aimabel en ... een gelovig mens !

Paul, bedankt voor dit gesprek !

